

med det samme, saaledes at vi kan optage det sammen med Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Skønt det i og for sig er, jeg vil ikke sige en Strid, men en Leg med Ord, vil jeg dog gøre en Bemærkning til Spørgsmaalet om Forsikring og Forsikringsprincip og Forsørgelse, idet jeg synes, at disse Ord bruges i Flæng og ofte paa en ret uheldig Maade, og jeg mener, det vilde have sin Betydning, om man fik slaaet fast en Sprogbrug, der sagde det rigtige. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skelnede mellem Forsørgelse og Forsikring paa den Maade, at hvis Folk selv, Befolkningen selv, betaler med til Sagens Gennemførelse, foreligger der Forsikring, og ellers foreligger der Forsørgelse. Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange tog det paa en lignende Maade, men gik i Virkeligheden noget videre — det skal jeg komme tilbage til om lidt. Det er vel den almindeligste Sprogbrug, men jeg mener, den er ukorrekt, og jeg mener, den burde ændres. Forsikring foreligger der selvfølgelig, hver Gang der foreligger en Forsikring om, at Mennesker har en vis Ret i en vis Situation, og hvis Staten altsaa vedtager en Lov, hvorved Landets Borgere faar en Ret til i den og den Situation at faa den og den Ydelse, foreligger der en Forsikring, ganske uafhængigt af, hvorledes Midlerne til Forsikringens Gennemførelse skaffes til Veje. Der foreligger ikke en Forsørgelse undtagen i saadanne Tilfælde, hvor man i og for sig ikke vil tilkende Individet nogen Ret, men hvor man mener, at man af humane Grunde, eller fordi man nu en Gang er nødt til det, maa forsørge den og den Drukkenbolt eller den og den Dovendidrik, som ikke vil skaffe sig Livets Ophold selv; Mad skal han have, derfor forsørger man ham, men det er ikke nogen Forsikring, for han har ikke nogen Ret overfor Staten i og for sig. Men saa snart der foreligger en Ret, som Staten har givet, foreligger der Forsikring, og saa kommer det næste Spørgsmaal, hvorledes man skaffer Midlerne dertil, men det er et i denne Sammenhæng, mener jeg, ganske underordnet Spørgsmaal. Det kan ske gennem Borgernes Arbejde for Samfundet i Forbindelse med Skatterne, og det kan ske ved, at man lader Folk betale direkte dertil, saaledes som det desværre er foreslaaet her, men det er ikke dette, der afgør, om der foreligger Forsikring eller Forsørgelse.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange benyttede Ordene paa samme Maade,

og han sagde det tydeligt paa et Sted, hvor han udtrykte det paa følgende Maade: Da Forsikringsprincippet er fulgt, har det været nødvendigt at danne en Forsikringsfond. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at nogen Forsikringsfond, i alt Fald i forsikringsteknisk Betydning, foreligger der slet ikke noget om i Lovforslaget. Det, der foreligger i Lovforslaget, er dette, at man danner en Kasse, man køber eller anskaffer sig en Pengekasse, og i den lægger man de Penge, der kommer ind, og af den tager man de Penge, der skal gives ud til denne Forsikring. Men det har ikke noget som helst at gøre med „Forsikringsfond“ i forsikringsteknisk Betydning. Forsikringsfond i forsikringsteknisk Betydning foreligger først, hvis Præmieberegningen retter sig efter de forskellige Risikomenter, Invalidesandsynligheden, Dødelighedssandsynligheden, Alderen o. s. v., hvis altsaa de Penge, der gaar ind i Kassen, er beregnede nøjagtigt efter Risikoen, der løbes. Først da kan der tales om Forsikringsfond i forsikringsteknisk Betydning. Men noget saadant er der slet ikke Tale om her, og det fremgaar heraf, at det i Virkeligheden slet ikke er nødvendigt at opkræve de 4 Kr. 80 Øre. Jeg er ganske enig i det, som blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at disse 4 Kr. 80 Øre er ikke noget meget stort eller tyngende Beløb, men det er overflødigt at kræve det. Og der er den gode Ting ved det andet System, hvor Staten betaler selv, hvor det er gennem Borgernes Arbejde for Samfundet i Forbindelse med Skatterne, at Udgifterne udredes, at der falder Byrden ganske anderledes retfærdigt end her, hvor man lader den daarligst stillede betale det samme som den bedre stillede, og hvor den store Risiko ikke kommer til at bløde mere end den mindre Risiko.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger yderligere om disse 4 Kr. 80 Øre. Da det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Gaar talte, formodede han til at begynde med, at denne Præmie maatte være tilstrækkelig, siden den var foreslaaet, og jeg rystede da paa Hovedet. Dette gjorde jeg, fordi jeg efter mit Kendskab til disse Sager absolut mener, at det ikke er tilstrækkeligt. Vi kan jo i Udvalget faa Lejlighed til at skaffe os Oplysninger om, hvorledes denne Præmie er beregnet, paa hvilket Grundlag den er fastsat, men efter de almindeligst benyttede Invaliditetstabeller, bl. a. dem, som Invalidekom-